

dre, at i de godt og vel 40 Aar, denne Bane og denne Station har bestaaet, har Brønderslev forvandlet sig fra en lille, almindelig Landsby til en stor Stationsby paa henimod 4,000 Indbyggere, og vi kan jo nok forstaa, at en saadan Udvikling og Vækst har sine Aarsager. Den har bl. a. den Aarsag, at Byen har et godt Opland og en driftig Befolkning baade i Oplandet og i selve Byen. Brønderslev By har en forholdsvis ret stor Industri- og Fabrikvirksomhed, og den er Centrum i et stort og dygtigt Opland, der strækker sig milevidt til alle Sider. Der er et Andelsslakteri; der holdes store Dyrskuer, og der holdes mange og til Dels meget store Markeder. Saaledes er Byen et Centrum i Egnens økonomiske og forretningsmæssige Liv, men Statsbanernes Udvikling deroppe, Brønderslev Station, har slet ikke holdt Trit med den økonomiske Udvikling; den kommer, kan jeg godt sige, slæbende langt bagefter paa en ussel og elendig Maade, og jeg synes i Grunden ikke, at den kan være det bekendt. Det er umuligt, at den kan tilfredsstille de Krav, som med Rette kan stilles til Banerne og til Stationen baade fra Befolkningens og Stationsfunktionærernes Side. Hvad siger man f. Eks. til dette, at umiddelbart før de store Markeder skal afholdes, bliver Depotsvogne overlæsset med tomme Kreaturvogne, som maa staa og vente og være parate til at tage imod de mange Kreaturladninger, og der er da ikke Plads til de mange Varer, som i de samme Dage skal forsendes; de maa da lidt staa i Aalborg til Trods for, at det maaske just er Varer, der skulde bruges ved Markedet? Ja, hvis man vil træffe ekstraordinære Foranstaltninger og have ekstra Omkostninger for at faa dem hjem, kan det maaske lade sig gøre, men ogsaa kun da. Eller hvad siger man til et saadant Forhold, at der ca. 20 Minutter hver Dag lige i Middagstiden fra Kl. 12,10 til Kl. 12,30 holder et Godstog tværs over den Vej, som forbinder den vestlige Del af Byen med den østlige? Der er mange Arbejdere, der arbejder i den ene Del af Byen, men som bor paa den anden Side af Banen, og naar de skal hjem til Middag, maa de staa fra 10 til 15 Minutter og vente paa at komme over, fordi Toget spærrer Vejen lige i Middagstiden. Det er jo meget uheldigt, og jeg synes, at man ogsaa med Rette maa kunne stille Fordring om, at dette Forhold bliver ændret. Eller jeg skal nævne, at paa de Dage, da der er stærk Trafik, er det umu-

ligt, at den lille Rejsegodsekspedition kan besørge Rejsegodset; man kan ikke faa det vejet, saa det kan hænde, at det kan veje 10—20—30 Pund mere, end det har Lov til. Lokalerne er saa smaa og ligger saa uheldigt, at man skal passere Indleveringsstedet til Rejsegodsekspeditionen for at komme ind i 3die Klasses Ventesal, og man kan ikke ordne det paa anden Maade, for det er der ikke Plads til. Og selve Kontoret er et Rum, der ikke er større end 20 m², og der skal være Plads til en hel Del Skabe og Hylder foruden til 5 Mennesker, Stationsforstanderen iberegnet, idet han ikke har noget særligt Lokale for sig. Dette er kun nogle Eksempler, jeg her har nævnt, som talende Vidnesbyrd om, i hvilken Grad denne Station er saktet agterud. Endnu skal jeg blot nævne, at medens Brønderslev i mange Aar har haft Gas og i de sidste Aar har faaet elektrisk Belysning, saa har man ovre paa Banegaarden kun Petroleumslamper. Dette tager sig saa meget kedeligere og mattere ud, fordi man lige overfor paa den anden Side af Gaden og rundt omkring i Byen ellers har elektrisk Lys. Man kan nu ikke sige: Ja, men i vore Bedsteforældres Tid kunde man dog udmærket godt nøjes med Petroleum, saa de kan vel ogsaa nok nøjes med Petroleum derovre nu; for det ser for afstikkende ud, naar man ellers har elektrisk Lys alle Vegne der i Byen.

Saa kunde man spørge, men hvorfor er der ikke raadet Bod paa dette allerede tidligere? Stationen er et Par Gange blevet udvidet, men ikke tilstrækkeligt. For et Par Aar siden blev der projekteret en ny Udvidelse, der skulde koste ca. 20,000 Kr., men naar Administrationen — heldigvis vil jeg sige — ikke har villet sætte denne Udvidelse i Værk og ogsaa paa mange andre Maader lader Bygningen forfalde og ikke holder den vedlige, lige saa lidt som den følger med Tiden i Henseende til Belysningen derovre, saa ligger deri vil nærmest en Erkendelse fra Administrationens Side af, at det er haabløst, at man ikke kan naa noget tilfredsstillende med den gamle Bygning ved at bygge lidt til eller lave lidt om paa den, at man paa den Maade ikke kan faa den gjort tidsvarende; og da man ikke kan faa Opgaven løst paa den Maade, saa lader man det staa stille og forfalde. Jeg ser heri en Erkendelse af, at man er paa det rene med, at man maa frem ad en anden Vej for at faa Forholdene ind i det rette tidsvarende Spor.